

SIMAI MIHÁLY

Álom és ébrenlét között

*Álom és ébrenlét között
a rezge fényben reszketőn
táncol a két világ határán
mandala-szemű szeretőm*

*kinyújtott keze el nem ér
de égő szemével úgy ígér
hogy fölzeng a Világegész
álom és ébrenlét között*

*mert íriszében ott ragyog
a Teljes Lét varázslata
minden rejtély minden csoda
minden tündökletes titok*

*emberről Istenről világról
elvérző testekről soha-
ki-nem-alvó testetlen lángról*

*néz és néz és a Minden-Ok
amiért jöttem amiért élek
amiért lánggal ég a lélek
ametiszt tűzben fellobog*

*egy perc és megsejtem rajongva
mit általa Isten tudat
egy perc – s fölsejlik az a Terv és
mind a Megálmodott Utak*

*egy perc s teljes szívemmel érzem
a Jót amire jó vagyok
– s aztán? – éber leszek és ordas
hagyom hogy sorsomból kiforgas-
son a legostobább robot*



fohász

*túl a hangokon túl a vérmesen
túl a csöndeken feslő színeken
túl a szenvedés- túl a kínokon
dúlta földeken túl a könnyeken*

*túl az éjeken túl a mítoszok
túl a kéjeken álom-árnyain
túl a rejtelem túl az angyalok
fényű bérceken holdas szárnyain*

*túl a túlon és
túl az innenen
túl a semmivé-
foszló mindenén
– hívni majd ha fogsz
vársz-e Istenem?*

legeslegvégül

*lesöpöröm magamról a havat
lesöpöröm magamról a kabátot az inget
lesöpöröm magamról a húst lesöpöröm
vörös szíkráit a vérnek le-
söpöröm magamról a csontot is
mind mind a fehér mészfelhőket
lesöpöröm magamról az emlékeket
le a szépséget le az ocsmány-
ságot az iszonyt a bűnt a gyönyört
lesöpöröm magamról teljes magamat
– s legeslegvégül a megmaradt
ezüst rezgést
e ronthatatlan szálat
fölejánlom az asztrál szél fuvalmának*

Uram hogy végre megtaláljalak